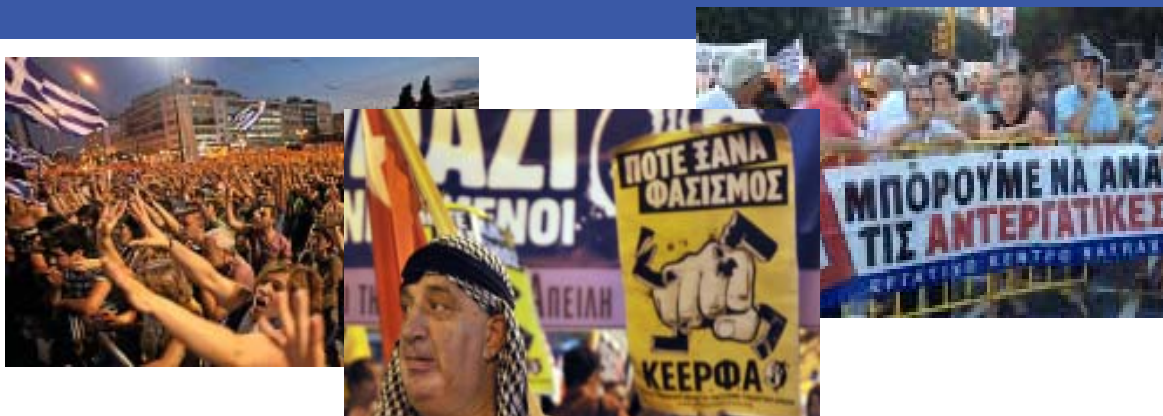

SOLIDARITET 0030

JORDSKREDSSEGER FÖR VÄNSTERPARTIET SYRIZA

Vänsterpartiet Syriza tog 149 platser av 300 i det grekiska parlamentet i valet 25 januari. Nu väntar den svåra uppgiften att infria vallöftena om ett brott med åtstramningspolitiken som har utfästs under valrörelsen.

– Vi lämnar nu fem år av förnedring och sorg. Grekland går framåt, fullt av hopp, värdighet och med stadiga steg in i ett Europa som förändras, sade Syrizas ordförande Alexis Tsipras i sitt segertal på på vallkvällen som hölls på Tårarnas plats, framför universitetet i Aten. Flera tusen människor jublade och sjöng i flera timmar efter att det preliminära valresultatet presenterades.

Syriza, vars slutresultat hamnade på drygt 36 procent, var en hårsman från att få en egen majoritet. Eftersom de blev största parti, fick partiet 50 extra platser i parlamentet, en regel som lagts till i grundlagen för att hålla ute vänstern tidigare i historien. För att kunna få majoritet krävdes 151 platser, något som såg ut att vara inom räckhåll på valnatten.

De tidigare två partijättarna Pasok och Ny Demokrati, gjorde båda två dåliga val. Pasok, de grekiska socialdemokraterna, fick drygt fem procent. Ny Demokrati, blev näst största parti med 29 procent, nästan sju procent efter Syriza. In i det sista var det oklart huruvida Rörelsen för

demokratiska socialister [KDS] skulle komma in i parlamentet. Partiet, som den förre premiärministern och partiordföranden för socialdemokratiska Pasok Giorgos A. Papandreou bildade precis efter årsskiftet, låg nära spärren till parlamentet på tre procent. Hade partiet kommit in i parlamentet hade Syriza behövt ha ett ännu större stöd för att få egen majoritet.

Oron över vilket parti som Syriza skulle välja att samarbeta med var stor. Trots att Syriza sträckt ut handen till kommunistpartiet KKE under hela valrörelsen, om att göra upp om en koalitionsregering eller ett passivt stöd till regeringen, så har inbjuderna konsekvent avvisats.

”Valresultatet uttrycker i stor utsträckning den falska förhoppningen om att den nya Syriza-regeringen kan följa en politisk linje till förmån för folket. Bildandet av Syriza-regeringen, antingen av sig själv eller i koalition med andra, kommer följa en given väg: den enkelriktade EU-vägen med begränsande krav, reträtt och komprometterande åtaganden för storkapitalet, EU och Nato” kommenterade KKE valet på sin hemsida.

På eftermiddagen dagen efter valet stod det klart att Syriza bildar en koalitionsregering med det konservativa högerpartiet Oberoende greker. De är ett nationalkonservativt parti som har det gemensamt med Syriza att de har en skarp linje gentemot den så kallade trojkan EU, ECB och IMF och åtstramningspolitiken.

ANNA HERDY

EN SEGER MOT DET EKONOMISKA VANSINNET

Den 25 januari firade den nya radikala vänstern, Syriza, sin första seger i Europa. Och inte vilken seger som helst, utan en dundrande storseger med nästan 10 procent mer än högerpartiet.

Det är en seger över rasismen och nazismen som inte vann tolkningsföreträde om krisen.

Det är en seger över Trojkan – EU-kommis- sionen, Europeiska centralbanken, Internationella valutafonden – och EU:s finanskapital som hållit landet i stryppgrepp de senaste fem åren, avvärjt folkomröstningar och tagit till allehanda hot för att få grekerna att dansa enligt deras pipa.

Det är en seger över den politiska klass som regerat landet de senaste fyrtio åren och som syltat in sig med landets oligarker, anställt sina egna väljare i offentlig administration och befriat både handelsflottan och kyrkan från skatt.

Men framför allt är det en seger för logiken, rationaliteten mot det ekonomiska vansinne som rätt de senaste åren.

Nu är det slut med den gigantiska bank-bail out som maskerats till räddningspaket för Grekland, och som endast gått ut på att landet lånat för att betala tillbaka gamla lån.

TROJKAN HAR LÅNAT GREKLAND NÄRA 300 miljarder euro till en ränta av 3-5 procent. Av dessa har mer än 80 procent gått ut ur landet igen, för att rädda framför allt de franska och tyska banker som lånat Grekland pengar. Efter fem år i Trojkans program har statsskulden ökat från 120 till 170 procent, och arbetslösheten från 13 till 30 procent.

En regering med ett sådant facit skulle knappast få förtroende i Sverige eller något annat land. Nedskärningar fungerar inte, det säger till och med grekiska kapitalister nu, eftersom ingen längre har råd att köpa deras produkter.

Att som vänster komma till makten med tom kassa, hantera en fientlig Trojka och en hung- rande befolkning, och till råga på allt med en samarbetspartner som Kammenos – populist på det dåliga sättet och dessutom konspirations- teoretiker – är inte lätt. Men ändå hoppas jag.

För alla som jag träffat i Aten – de snygga killarna med backslick som rotar i soporna efter mat, kvinnorna som håller upp välfärden med gratisarbete, servitriserna som arbetar för tre euro i timmen, de vars tänder ruttar i munnen för att de inte har råd med tandläkare – kan det knappast bli värre.

Många av dem röstade på Syriza. Inte för att partiet skulle vara särskilt imponerande i sig, utan för att det är det enda trovärdiga alternativet för de som vill stoppa avtalet med Trojkan. Syriza är knappast det Beppe Grillo-parti det utmålats som, utan består i dag av Greklands mest kompetenta ekonomer. Däribland Costas Lapavitsas, som nu kallats hem från London.

NÄR JAG KOM TILL GREKLAND 2011 VAR vänstern liten, splittrad, alla motarbetade varandra och talade illa om dem som stod dem närmast ideologiskt – att de nu lyckats enas och ta över landet är en bragd.

Det är vänsterns första seger i Europa, men inte den sista. I slutet av året kan det vara Spaniens tur, där det nya partiet Podemos ser ut att vinna. Ledaren Pablo Iglesias ropade i Aten: ”Hoppet har segrat över rädslan, och jag har ett budskap till vår premiärminister Mariano Rajoy: Tick tack, tick tack, din tid är snart ute!”

KAJSA EKIS EKMAN

NÄTVERKET FÖR GREKLAND

NÄR NÄTVERKET FÖR GREKLAND DEN 4:e februari ordnade ett offentligt möte i Hedénsalen så blev det mer än fullsatt. Mötet som hade temat "Vad händer nu? Grekland efter valet" lockade mer än 80 personer.

De fick lyssna till rapporter från valet och politiska analyser av Kajsa Ekis Ekman, Memi Melissaratou Mattsson, Eleni Kandila och Yannis Papas. Mängder av frågor och inlägg gjordes också från åhörarna, däribland representanter för Syrizas avdelning i Sverige.

Det var god stämning och många deltagare sa efteråt att de fått en betydligt klarare bild av valet och den nya regeringens politik än vad svenska medier förmår förmedla. Nyhetsbrevets redaktion väljer att inte referera mer från mötet, eftersom detta nummer i huvudsak har samma innehåll.

MER ÄN 300 PERSONER DEMONSTRERADE söndagen den 15:e februari på Mynttorget i Stockholm till stöd för den nya grekiska vänsterregeringens krav på skuldlättnader från EU. Runt hela Europa genomfördes liknande solidaritetsmanifestationer i flera storstäder.

Demonstrationen i Stockholm var organiserad av Nätverket för Grekland och det grekiska vänsterpartiet Syrizas avdelning i Sverige. Nikos Pournaras från Nätverket underströk vikten av solidaritet med Greklands folk i den extremt svåra ekonomiska krisen i landet. Nätverket är partipolitiskt obundet men stöder den grekiska regeringens kamp mot åtstramningspolitiken.

Yannis Papas talade för Syriza och krävde att den svenska regeringen inom EU driver kravet på skuldlättnader, så att Grekland ges en möjlighet att skapa tillväxt och sysselsättning. Demonstrationen antog också en resolution med detta innehåll riktad till regeringen.

NÄTVERKET FÖR GREKLAND HAR HITTILLS SAMLAT in cirka 70.000 kronor som vi förvandlat till vacciner och mediciner som sedan givits till två frivilliga läkarkliniker i Aten och i Thessaloniki. På dessa kliniker kan de arbetslösa, fattiga och utförsäkrade ges vård utan kostnad.

Om du vill bidra till den ekonomiska insamlingen för mediciner sätt in pengar på Nordea plusgiro 71 82 29 -8.

ANSLUT DIG TILL NÄTVERKET FÖR GREKLAND då får du kallelser till våra möten och aktiviteter. Betala 50 kronor på Nordea plusgiro 71 96 32 - 2 till Nätverket för Grekland, märk talongen "Medlemsavgift" skriv gärna din email adress också.

NÄSTA MEDLEMSMÖTE SKA DISKUTERA kommande verksamhet; bland annat den framtida målsättningen för vår penninginsamling till Grekland, men också en kommande familjefest med mat och musik, förslag till logga och datum för årsmötet.

Vi möts i Grekiska Kulturhuset på Idungatan 4 i Stockholm, torsdagen den 26:e februari klockan 18.00. [T-bana Odenplan]

STELLAN HERMANSSON

NU VÄNDER GREKLAND BLAD: "HOPPET KOMMER"

Den grekiska mytologins odödliga hjältar valde sällan de lätta vägarna. Herakles heroism gestaltades genom helvetesvandringar som slutade i stordåd. Dagens dödliga greker ser sig tvärtom som en Sisyfos, dömda till att i Hades dödsrike rulla ett stort stenblock uppför en kulle. Om Sisyfos lyckades med att få upp stenblocket på kullen skulle han bli fri. Så fort han nästan nådde toppen slant dock stenblocket ner i avgrunden igen. Och så fick han börja om från början. Som ett meningslöst sisyfosarbete upplever grekerna fem års stålbad – som paradoxalt nog ökat skulden till astronomiska 175 procent av BNP.

Men nu vänder Grekland blad. Med mottot "Hoppet kommer" motades hopplösheten av den vinnande vänsteralliansen Syriza. Världens löpsedlar pryddes av hjälten eller antihjälten Alexis Tsipras.

I brittiska "The Independent" kallas han för en kommunistisk Harry Potter som går på scenen som Elvis. Franska "Libération" toppade med "Europas nya ansikte" medan spanska höger-tidningen "La Razón" bjöd på ordleken: "Desgreacia". Det betyder olycka. En olycka som kan smitta

spanjorerna som går till val i december.

"Förr hade vi val vart fjärde år och semester varje år. Nu är det tvärtom", säger en grekisk vän som menar att grekerna lider av politisk utbrändhet. Men söndagens val blev historiskt på många sätt. Inte bara för att valdeltagandet var det lägsta hittills, eftersom man inte kan poströsta. Min frisör och hans familj skulle ha behövt 500 euro, en månadslön, för att ta båten hem till Lesbos. "De fattigaste har inte ens råd att rösta", sa min annars apolitiske frisör.

MEN VALET VAR OCKSÅ HISTORISKT FÖR ATT det upplevdes som en folkomröstning för frihet eller fortsatt förödmjukelse och underkastelse. "Frihet eller död" är Greklands slogan och nationalsången är en hyllning till friheten från slaveri, ockupationer, krig och diktaturer som kantat Hellas historia. Frihetstörsten går som Ariadnes röda tråd genom det grekiska narrativet.

En av Greklands främsta författare genom tiderna, Nikos Kazantzakis, skrev: "Jag hoppas ingenting. Jag fruktar ingenting. Jag är fri". Satirikern och serietecknaren KYR parafraiserade: "Jag hoppas ingenting. Jag förväntar mig ingenting. Jag är grek".

Grekerna förväntar sig föga av sina politiker. De flesta jag talar med säger: "Om Tsipras bara gör en bråkdel av det han lovar räcker det". Så för

första gången i Greklands historia vann vänstern. En metamodern vänster som rest sig ur krisaskan och från fjuttiga fyra procent vid valet 2009 nu gick till att kamma hem 36 procent. De vann med två asterisker. Dels för att de leder ett land som är satt under förmyndarskap. Och dels för att de hade behövt två mandat till för absolut majoritet. Några röster till hade de kunnat få av de 100.000 förstagångsväljare som inte fick rösta. Eller de 200.000 unga akademiker som tvingats emigrera. Men de som betalade krisens pris kunde inte poströsta.

Det var ett historiskt val som strimlade sönder socialdemokratin i skuldkrisens köttkvarn. Pasoks partiledare Evangelos Venizelos visade prov på retorisk huliganism när han efter nederlaget anklagade sin företrädare med orden: "Ansvaret för att Gyllene Gryning blev tredje största parti har ett för- och efternamn: Georgios Papandreou". Den förra partiledaren som startade ett sista-minuten-parti, Demokrat-Socialisterna – lastades både för att ha stärkt nazisterna och för att ha söndrat socialdemokratin. För första gången på 92 år finns ingen Papandreou i parlamentet.

FÄRRE, MEN FÖRVÅNANSVÄRT MÅNGA, FÖLL för fascistiska förförelseakter och röstade fram nazisterna. Trots att halva deras ledning bedrev valrörelse via en korttelefon i fängelset.

Högern med regeringspartiet Nea Dimokratia, grävde sin egen grav med systematisk skrämselfpropaganda. Ministrar hotade: "Om vänstern vinner kommer vi inte ens ha toapapper att torka oss med." När Mario Draghi, ordförande i Europeiska Centralbanken, pumpade pengar varnade premiärministern: "Det regnar pengar över Europa och vänstern faller ut paraplyerna. Vi riskerar att inte få en enda droppe!"

Under valrörelsen vägrade premiärminister Samaras ställa upp i intervjuer och debatter. Dialog är demokratins livsnerv men premiärministern levererade istället monologer i sin egen hemmagjorda public service-kanal Nerit där två journalister ställde förbeställda frågor. Med blicken fäst i kameran läste premiärministern svaren direkt från promptern. I hans glasögon reflekterades raderna i det som blev en uppvisning i medial manipulation. Journalistförbundet protesterade. Twitter rasade: "Välkomna till Nordkorea!". Journalisterna kallades för blomkrukor.

Grekerna röstade ner rädslans retorik och den

mest högerextrema regeringen sedan diktaturen, med ministrar formade av ultranationalistiskt, rasistisk och nazistiskt tankegods. Hälsoministern som under sina studentår sprang med yxa, målade svastikor och förnekade Förintelsen. Den förra hälsoministern som skrev och saluförde homofoba böcker. Regeringens rådgivare som satt i hemliga överenskommelser med Gyllene Gryning.

ÄNDÅ KALLAR MÅNGA SVENSKA MEDIER vänsterkoalitionen för ett populistiskt missnöjesparti. Ofta med hänvisning till att de saknar täckning på kontot. Men det är en historielös etikett för ett parti som gått mot strömmen och tagit ställning för öppenhet och respekt oavsett klass, etnicitet och sexualitet i ett land där vissa ser Prideparader som Djävulens verk.

Syriza säger att de vill bygga en ny republik som vilar på rättvisa, jämställdhet och jämlikhet. "Inga barn utan böcker, förskola, värme och vatten. Ingen ska behöva muta sig till en operation. Ingen ska behöva frysa eller leva i mörker. Ingen ska behöva leva utan ett mål mat om dagen. Ingen ska behöva leva som en herrelös hund på gatan. Ingen ung utan utbildning eller arbete. Ingen gamling utan pension. Vi lovar allt det som skiljer ett samhälle från en djungel", säger Greklands yngste premiärminister som inte enbart kastar sina verbala spjut mot Bryssel och Berlin utan även mot den inhemska korruptionen, kleptomanin och klientelismen som stått i vägen för de gamla grekernas definition av demokrati.

Vad är förresten motsatsen till missnöjesparti? Nöjesparti? Partypolitiker som strödde nypressade eurosedlar som serpentiner på gatorna har Grekland redan haft. De grävde hål i ekonomin och överlät notan åt de som aldrig pimplat paraplydrinks. Politikens primära uppgift är, även i skuldkolonier, att möta missnöjda medborgares krav på fungerande skola, vård och omsorg.

Även i Spanien formuleras samma krav av Pablo Iglesias, vänsterrörelsen Podemos långhåriga ledare. Även de kallas populisterna. Även de växte de fram ur massdemonstrationer på gator och torg.

"Först tar vi Manhattan, sen tar vi Berlin" ekar Leonard Cohens röst ur högtalarna på Omonia-torget när Tsiglesias, [som paret Tsipras och Iglesias kallas] travesterar låten: "Först tar vi Aten, sen tar vi Berlin".

ALEXANDRA PASCALIDOU

TA SYRIZAS UTMANING PÅ ALLVAR

Det första man bör göra som svensk medborgare när man skriver om det grekiska valet är att grundligt tacka svenska folket för att det hade modet att säga nej till euron hösten 2003. I efterhand framstår det där överraskande folkomröstningsresultatet som en hjärtlig men långväga hälsning till det grekiska folk som nu haft modet att rösta fram vänsterkoalitionen Syriza till makten. Svenska folket behöll då, 2003, sitt förnuft, trots att praktiskt taget hela det politiska och ekonomiska etablissemanget varnade för ett Nej; det skulle störta nationen ner i kriser och lämna oss i ett närmast existentiellt utanförskap.

Sex år senare fick det grekiska folket smaka på vad eurosyste­met i värsta fall kan innebära. Finans­krisen året innan hade fått världsekonomin att stanna av och detta i kombination med ett euro­system som saknar all flexibilitet, störtade landet ner i djupaste kris och direkt misär.

EN VALUTA OCH EN RÄNTA FÖR ETT SÅ ENORMT område, med så många olikartade ekonomier som Euro­pas, som aldrig samtidigt befinner sig i samma konjunkturfas – det skapar ändlösa spänningar. Euron har således lett till att den tyska ekonomin i årtal har kunnat skörda enorma framgångar, tack vare att dess exportindustri kunnat segla under en för tysk del mycket billig euro. Hade Tyskland haft en egen valuta skulle den sedan länge varit skyhögt värderad – och därmed hade Tyskland inte kunnat kapa åt sig av de europeiska

rikedomarna.

Många på den borgerliga kanten, både i Sverige och i andra europeiska länder, skylldes genast den grekiska krisen på den övergenerösa välfärd som ett korrupt politiskt system skapat. Att grekisk politik var korrupt är glasklart. Men några särskilt övergenerösa välfärdssystem fanns inte. Huvudproblemet har hela tiden varit att den grekiska ekonomin tvingades bli fånge i euron. Den amerikanske ekonomen Paul Krugman har träffande talat om ”helleniseringen” av euro­problemet – det vill säga att krisen i Grekland enbart skylldes på lata och fuskande greker, när i själva verket euron i sig var och är det stora systemfelet.

NU HAR SYRIZA VUNNIT VALET. VISSERLIGEN får Alexis Tsipras parti ingen egen majoritet. Men de grekiska väljarna har reagerat realistiskt och rationellt. Det orealistiska här är de drakoniska, direkt antihumana sparprogram som grekerna utsatts för under trycket av trojkan. Det har lett till massiv arbetslöshet, och att miljoner människor står helt utan framtidstro. Ett nazistiskt parti har stampats fram ur marken. Missnöjet är enormt. Men det är svårt att se annat än att massröstandet på Syriza är ett utslag av konstruktivt missnöje. Ty det ställer frågan om den ekonomiska politiken på sin spets, inte bara i Grekland utan över hela Europa.

Jag hörde morgonen dagen efter valet den svenska finansministern Magdalena Andersson intervjuas om Syrizas valseger. Hon lät trygg. Jag gillar henne. Men plötsligt tycktes en avgrund öppna sig i intervjun. Hon sa nämligen på frågan om Syriza verkligen skulle kunna genomföra

några reformer, att det viktiga är att de ”finansieras”. Finansieras? Det är som att säga till en utfattigt student i ett utfattigt land att – ta gärna studielån, men se först till att spara ihop till studielånet. Annars kan du inte studera.

Och när Europeiska centralbanken nyligen gick ut med det gigantiska stimulanspaket som kallas för kvantitativa lättnader [stöd köp av statsobligationer], ja då kan med några knapptryckningar 60 miljarder euro per månad plockas fram ur tomma intet. Pengar som nyss inte fanns, men som finns när politiken är den rätta. Den europeiska centralbankens program tror jag är bra, även om det helt saknar fördelningspolitisk profil och trots att det som verkligen skulle behövas är något annat: ett slut på den finanspolitiska åtstramning som gör att deflation och massarbetslöshet hemsöker Europa.

Det är för övrigt något av en historisk ironi att just det konservativa Tyskland – inklusive de tyska socialdemokraterna – så starkt motsätter sig nedskrivningar av den gigantiska grekiska statskulden. Tyskland under tjugotalet föll ner i kaos på grund av segrarmakternas krav på krigsskadestånd. Keynes varnade så gott han kunde för den kontraproduktiva hämndlystnaden. Först efter andra världskrigets förödelse, i början av femtiotalet, fick Tyskland en skuldavskrivning som delvis möjliggjorde det som kallades för det västtyska ekonomiska undret.

JAG SKULLE AV HELA MITT HJÄRTA NU ÖNSKA att den europeiska vänstern, den europeiska socialdemokratin och den europeiska fackliga rörelsen nu griper chansen och säger det självklara: Vi stöder Syrizas krav på skuldavskrivning! Och ge den nya grekiska regeringen möjligheten att underbalansera statsbudgeten.

Det mest rationella för Europa nu vore naturligtvis att en långsam och metodisk nedmontering av den monetära unionen och euron inleds. Men det kan man bara drömma om. Syriza orkar inte ens drömma om det. Något sådant lär inte ske förrän eventuellt en mycket större ekonomi än den grekiska hamnar i lika fritt fall.

Men europeiska socialdemokrater, vänsterledare och fackliga ledare bör nu ställa sig upp och säga: Den åtstramningspolitik som tvingat det grekiska folket ner på knä är inte rationell, inte för någon. Den är direkt livsfarlig och måste upphöra.

GÖRAN GREIDER

SOM SAGT VAR

”JAG HAR VARIT I GREKLAND OCH UPPLEVT det grekiska ödesdramat de senaste veckorna. Det kommer att gå lysande, de kommer att klara det här – som greker alltid gör...”

Alexandra Pascalidou, debattör och författare, Expressen 3 februari.

”KKE VILL INTE VARA GLÄDJEDÖDARE MEN sanningen måste sägas. Om KKE skulle stödja Syriza, skulle en sådan regering endast bli ett alibi för en borgerslig politik. Vi ska inte bidra till att folket luras.”

Jannis Konstantis, medlem i grekiska kommunistpartiet KKE, Rikt punkt 25 januari.

”NU ÄR DET DAGS FÖR EU ATT LYSSNA OCH ge Grekland en chans att ta sig ur den ekonomiska krisen. Grekland har varit högerens och EU:s nyliberala experiment. Det ledde till en social och ekonomisk katastrof.”

Jonas Sjöstedt, partiordförande och riksdagsledamot, Vänsterpartiets hemsida 26 januari.

”ÄVEN OM TSIPRAS UNDERTECKNAR ETT papper om rätten till kollektivavtal måste någon se till att det betyder något på arbetsplatsen. De grekiska facken är på den lägsta nivån på länge och cheferna kommer förstås inte att göra det av godhet. Utan uppbackning från en stark arbetarrörelse kan ingen höja minimilönerna.”

Nikos Mpitsimeas, facklig aktivist och vänsterbloggare, Arbetaren 30 januari.

”I KVÄLL HAR DET GREKISKA FOLKET SKRIVIT historia. Grekland lämnar nu den katastrofala åtstramningspolitiken bakom sig. Fem års förödmjukelse och lidande är över. Vår seger är en seger för alla de folk i Europa som nu kämpar mot sparpolitiken och de förödande åtstramningar som förstör vår gemensamma framtid.”

Alexis Tsipras, ordförande i vänsterkoalitionen Syriza, Dagens ETC 27 januari.

”MÖJLIGHETEN ATT GREKLAND PÅ SIKT LÄMNAR euron anses ha ökat, och ekonomer menar att det skulle kunna hjälpa landet att komma på fötter. Det visar nog att euron har minst lika stora problem som Grekland.”

Aftonbladets ledarredaktion 26 januari.

MÅNGA UTMANINGAR FÖR NYA REGERINGEN

Vänsterkoalitionen Syriza vinst i grekiska valet har ingjutit hopp i många greker och bland vänstern i övriga Europa. Men premiärministern, Alexis Tsipras, står nu inför mäktiga fiender i EU:s långivare och den egna korruptionstygda statsapparaten.

Jublet och hoppet var stort hos många greker när det stod klart att vänsterkoalitionen Syriza blev största parti efter ett jordskredsval.

De två mandat som saknades för egen majoritet löstes genom en oväntad koalition med högerpopulistiska partiet Oberoende greker.

– Det var ett lyckat resultat. Alla hoppades på en ändring. Nu ska det bli bättre för Grekland. Alla önskar det och de här har en plan i alla fall, inte bara planer på att fördärva allting, säger Giorgos Marandidis, kanslist på Grekiska föreningen i Helsingborg, till tidningen Arbetaren.

Vänsterkoalitionen Syriza gick till val på ett ambitiöst program. Ett återställningspaket som förutom tillbakajustering av minimilönen till 751 euro även innehåller återinförande av kollektivavtal, gratis utbyggd sjukvård, gratis el till minst 300.000 av de mest utsatta hushållen och hårdare beskattning av oligarker och företag.

Enligt partiets egna beräkningar är totalkostnaden för reformerna 12 miljarder euro.

FÖR ATT BEKOSTA REFORMERNA KRÄVS EN 50-procentig nedskrivning av skulden till individuella euroländer och "Trojkan" bestående av Internationella valutafonden, Europeiska centralbanken och EU-kommissionen.

– Jag kan inte säga att det är omöjligt, men det kommer i alla fall inte bli enkelt. Mycket av det Syriza har lovat handlar också om vad aktörer utanför Grekland gör, vilket gör det än svårare att genomföra i praktiken, säger Sofie Blombäck, doktorand i statsvetenskap vid Göteborgs universitet, till Arbetaren.

Hittills har signalerna från Trojkan varit bestämt "nej". Den nyutnämnde finansministern Yanis Varoufakis vägrar dock låta sig nedslås.

– Tyskland säger konstant "nein, nein, nein", sedan säger de "ja", när allt håller på att kollapsa. De kommer att ge med sig och förmildra villkoren för låneprogrammet, säger han till TV4.

Men problemen slutar inte där. Syriza kommer

också att ställas inför att tackla en statsbyråkrati bestående av personer med högervärderingar och lojaliteter till den gamla partiapparaten och privata företagsintressen.

– Syriza som parti kan inte fylla de 12.500 platserna i statsbyråkratin utan kommer att vara tvungna att assimilera den gamla Pasok-apparaten. Det gör att jag inte känner något hopp för någon annan förändring än färgen på flaggan, säger Nikos Mpitsimeas, facklig aktivist och vänsterbloggare.

Enligt Sofie Blombäck kan också de höga förväntningarna i sig sätta käppar i hjulen för någon verkligt grundläggande förändring. De förändringar Syriza vill införa riskerar att ta längre tid än en mandatperiod – och det är osäkert hur långlivad regeringen blir.

AXEL GREEN

SYRIZA BILDAR REGERING MED HÖGERPARTI

Många grät på valnatten. Tårarna torkade på morgon när Syriza bildade regering med högerpopulistiska Oberoende Greker. Partiledaren Panos Kammenos personifierade populismen med sina ord: "Vi röstar för den grekiska ortodoxin. Vi röstar mot tyska nynazister som styr Europa i dag. Vi har rätt till skuldnedskrivning. Vi vill ha tillbaka de tyska lånen. Precis som grekerna står upp inför Gud står vi upp när vi förhandlar med Europa."

Fembarnsfadern som varit parlamentariker för högern sen 1993, kickades ut ur regeringspartiet tillsammans med 20 andra när de vägrade signera sparpaketet och stödjade Trojkans teknokrat-regering. Tio dagar senare startade han ett eget parti. Nu ska han, som av andra partiledare kallas allt från mikrofascist till högerextremist, bli regeringssambo med Tsipras, en ateist som lever syndfullt ogift, med två odöpta söner varav den yngsta fått namnet Ernesto efter Che Guevara.

I ALLT UTOM LÅNEVILLKOR OCH SKULDSANERING är de oense. Kammenos vill stärka ortodoxin samtidigt som Tsipras kritiseras för att han som första premiärminister någonsin inte ville svära en religiös ed vid sin installation. "Men inför valet träffade hycklaren både påven och patriarken", poängterar hans motståndare.

Tsipras talar om flyktingarnas rättigheter

medan Kammenos vill att papperslösa snabbt ska återbördas till Turkiet för att "Grekland inte kan bära så många på sin rygg". Kammenos ser rött när Syriza säger att Greklandsfödda barn till invandrare, borde få grekiskt medborgarskap. Tsipras är för homosexuellas rättigheter medan Kammenos inte ens tar ordet i sin mun. Kammenos försäkrar: "Religion, nation och ortodoxi är våra röda linjer. Där backar vi inte en millimeter".

Detta paradigmskifte är Greklands egen variant av decemberöverenskommelsen. Tids nog ser vi om det bär eller brister.

ALEXANDRA PASCALIDOU

BORGERLIG MEDIA HETSAR MOT GREKISKA VÄNSTERN

På Dagens Industris förstasida [27/1] ger ledarskribent Henrik Mitelman rött kort till Grekland och menar att EU bör kasta ut landet ur valutaunionen, för "det vore en välgärning". DN:s ledarsida vill inte vara sämre. "Gratislunchens vänner vann i Grekland" är rubriken på en text som förklarar att marxister alltid vill ha allt gratis och att om Tsipras "kör vidare enligt marxistisk maximalism, så tar pengarna snart slut."

Man kan säga mycket om Syrizas ekonomiska program, men så revolutionärt är det inte. Politiken bygger på en keynesiansk modell som vill stimulera en ekonomi som krymper genom offentliga investeringar och göra det lättare för dem som inga pengar har att konsumera, genom att höja lönerna.

ALLETFERSOM SYRIZAS VÄLJARSTÖD VUXIT har talet om att nationalisera bankerna försvunnit och formuleringarna kring att kräva total skuldavskrivning har gjorts om till att kräva en ny Marshallplan. Grekland kan betala när tillväxten är tillbaka. I det läge som EU, valutaunionen och framförallt Greklands ekonomi befinner sig, är detta mycket radikala förslag.

Men innehåller Tsipras agenda en politik som kommer leda till en stark ekonomisk återhämtning? Paul Krugman, på New York Times, ställer sig samma fråga i en kolumn den 26 januari. Skuldlättnader och möjligheterna till en reducerad åtstramningspolitik skulle självklart minska det ekonomiska moras som det grekiska folket tvingats leva i de senaste åren. Men för ett land

inuti eurosamarbetet är möjligheterna att bygga upp en stark välfärdsstat mycket begränsade. EU [och DN:s ledarsida] ställer krav på att grekerna ska snåla sig ur krisen. Om inte den sociala misär som just nu råder i Grekland är bevis på att det är fel väg att gå, vad är det då?

ANNA HERBY

SYRIZA PORTAR EU/IMF-TROJKAN

Den nya grekiska regeringen meddelade i förra veckan att landet inte tänker fortsätta förhandlingarna med EU, IMF och ECB, den så kallade Trojkan, som under de senaste åren har styrt Greklands ekonomiska politik.

Precis som en rad andra länder inom eurozonen fick Grekland gå med på mycket hårda villkor för att få så kallade nödlån från Trojkan. Det var motståndet mot trojkans nedskärningspolitik som gav det grekiska vänsterpartiet Syriza en jordskredsseger i parlamentsvalet den 25 januari. Syriza har nu bildat regering tillsammans med nationalistpartiet Oberoende greker [Anel] och den nya grekiska regeringen har redan visat att man tänker hålla sina vallöften.

I SLUTET AV JANUARI SA GREKLAND NEJ TILL ett nytt lån från trojkan på 65 miljarder kronor.

– Vi vill inte ha de här miljarderna på det viset. Vi vill först gå igenom programmet från grunden. Det är vårt primära mål och inte hur vi ska få ut ett nytt lån, sade Yanis Varoufakis, landets nya finansminister.

Vid en presskonferens sa Varoufakis också att Grekland inte är berett att fortsätta förhandla med trojkan, enligt honom en "kommitté byggd på en ruttin grund". Eurogruppens chef Jeroen Dijsselbloem kommenterade irriterat att den nya regeringen gett löften som den inte kan uppfylla.

Europeiska politiker har varit noga med att avfärda Syrizas krav på att skriva ner Greklands lån. EU-kommissionens chef Jean-Claude Juncker menade att detta "inte finns på radarn".

Samtidigt har den nya grekiska regeringen börjat infria sina vallöften och river en rad beslut som den gamla regeringen fattade efter anvisningar från trojkan. Till exempel ska statsanställda som sades upp för att spara pengar återanställas och minimilönerna höjas.

HENNING S RUBIN

”HOPPET. VI HAR ÅTERVUNNIT HOPPET”

Det säger alla mina vänner i Grekland efter vänsterpartiet Syrizas historiska seger i valet den 25 januari.

Efter många år av kris, fattigdom och förnedring så har man nu en regering som anser att människor har rätt till sin värdighet och till anständiga liv. En regering som har alternativ till marknadsliberalernas åtstramningspolitik.

Valsegern är viktig i politisk mening, men den är minst lika viktig i psykologisk mening. För valsegern inget hopp. Och när man känner hopp då orkar man mer. Och när man orkar mer, så ser man framåt och vill förändra.

Allt fler greker förstår att den långvariga förnedringen inte var ödesbunden. Den var ett resultat av politiska beslut av EU-kommissionen i Bryssel och dess marionetter i den tidigare regeringen i Aten. Nu har det grekiska folket tagit ödet i sina egna händer. Åtstramningspolitiken, vars syfte var att rädda de spekulerande europeiska storbankerna, kan få ett slut.

DÄRFÖR GÅR HÖGERN INTE BARA I GREKLAND, utan i hela Europa, nu till vildsinta angrepp mot Syriza. De påstår att den grekiska vänsterns politik var den som orsakade krisen från första början. Men när krisen bröt ut var Syriza ett parti på fyra procent utan politiskt inflytande. Finanskrisen blev så enormt stor därför att nyliberalernas partier hade avreglerat marknaden. Krisen fördjupades av den dysfunktionella eurovalutan. Och försvårades av de korruperade tidigare regeringarna i Aten. Det vill säga just de partier som EU-kommissionen och Angela Merkel stödde i det senaste valet.

Syriza angrips också för att ha gått i regeringsallians med det högerpopulistiska partiet ”Oberoende greker”. Orsaken till den märkliga regeringsalliansen stavas KKE. Alltså kommunistpartiet i Grekland som hade kunnat välja att delta i en bred vänsterregering. Men med sin hjärndöda politiska analys valde KKE i stället sekterismens isolering.

Det enda som förenar ”Oberoende greker” och Syriza är motståndet mot åtstramningspolitiken. Syriza säger att man till varje pris var tvungna att undvika ett maktvakuum efter valet. Det hade öppnat för EU-kommissionens och Angela Merkels intriger. Därför skapades denna märkliga

regeringsallians.

Notera två ting, säger mina vänner i Syriza. Ett: ”Oberoende greker” var tvungna att godkänna Syrizas hela ekonomiska program innan de fick vara med i regeringen. Två: Det första regeringssammanträdet beslöt att alla barn födda i Grekland, med utländska föräldrar, äntligen har rätt till grekiskt medborgarskap. Helt i strid med ”Oberoende grekers” program. Ett beslut som gläder så många invandrare i Grekland.

Men visst, man kan alltid hoppas att två KKE:are i parlamentet börjar tänka och väljer vänsterenhet, då får Syriza egen majoritet.

BORGERLIGA LEDARSKRIBENTER FÖRSÖKER anklaga den svenska vänstern för att Syriza har en annan syn på konflikten i Ukraina. Men vi är inte Syrizas ambassadörer. Syriza har också en annan syn på EU och euron. Och Syriza bör kritiseras för den usla kvinnorepresentationen i den nya regeringen. Solidaritet innebär inte ett blint ”ja tack amen” till den man är solidarisk med.

Vi stöder Syriza för att de vill sätta stopp för den pågående humanitära katastrofen i Grekland, för att de står upp för de arbetslösa, fattiga och förnedrade, för att de visar att man kan satsa på människorna, i stället för bankerna.

Syriza har valt en annan väg än EU-kommissionens marknadsliberala egoistiska.

Syriza visar ett föredömligt exempel: Vi kan välja solidaritet och rättvisa.

Därför inget Syrizas valseger så mycket hopp. Inte bara i Grekland, utan i hela Europa.

STELLAN HERMANSSON

”VAR FINNS DE FÖRNUFTIGA RÖSTERNA?”

Det stormar kring Greklands nya vänsterradikala regering och dess krav på regeringar i eurozonen att få skuldlättnader. Tyskland håller fast vid att det är otänkbart och den europeiska centralbanken vid att det är farligt. I själva verket är det knappast ett radikalt förslag och definitivt inte vänsterradikalt.

Reza Moghadam, tidigare Europachef på den internationella valutafonden IMF, som är en så radikal vänsterman att han nu jobbar för den amerikanska investeringsbanken Morgan Stanley, anser att Greklands skuld behöver halveras. Martin Wolf, ledande ekonomisk analytiker på The Financial Times – inte direkt en marxistisk tidning – har moraliska argument för att den grekiska skulden ska skäras ned.

Till och med den amerikanske presidenten Barack Obama har uttryckt stöd för den grekiska inställningen och noterat att det finns en gräns för hur långt man kan pressa ett land som är i en lågkonjunktur. Och det är ett tecken på vilken oreda som råder i eurozonen, när de enda partier som kräver den skuldavskrivning som landet så desperat behöver finns på de politiska ytterkanterna. Var finns de förnuftiga liberala rösterna?

DEN AMERIKANSKE SKRIBENTEN UPTON Sinclair påpekade en gång att ”det är svårt att få en man att förstå en sak när hans lön är beroende av att han inte förstår det”. Eller, för den delen, en kvinna när hennes politiska omdöme står på spel. Med hela objektiviteten hos en långivare som 2010 dumdristigt lånade ut enorma summor av skattebetalares pengar till en konkursmässig grekisk regering för att lösa ut tyska banker som ansvarslöst finansierat Greklands ansvarslösa skuldsättning, insisterar Angela Merkels regering på att Greklands statsskuld på mer än 175 procent av BNP är hållbar. Det påståendet bygger på löjligt optimistiska antaganden om tillväxt och inflation. Faktum är att skuldberget krossar konsumtionen och skrämmar bort investeringar samtidigt som exporten bromsas och landet sjunker ner i deflation. Även om man skulle acceptera prognoserna, är den grekiska skulden endast hållbar så länge långivarna i EU är villiga att omsätta lånen och de grekiska väljarna är beredda att acceptera ett lidande utan slut. Det är de inte.

Det betyder inte att de är tillspillogivna. Grekland har redan genomlidit den värsta lågkonjunkturen i mannaminne, med en ekonomi som krympt med mer än en fjärdedel och med en av fyra greker utan jobb. Och inget land har någonsin upprätthållit så stora primära budgetöverskott [statens överskott före det att låneräntor betalas] lika länge som Greklands långivare har förväntat sig att landet ska göra – med undantag av Norge som investerade sina enorma oljeinkomster utomlands i stället för att betala enorma summor till förhatliga utländska långivare.

SÅ DET VORE KLOKT AV FÖRBUNDSKANSLER Merkel att göra en dygd av nödvändigheten och, som en solidaritetsgest, erbjuda Grekland skuldlättnader. Hon måste förstå att om det slutar med att euron kollapsar så kommer Tyskland, återigen, att beskyllas för att ha lagt Europa i ruiner. Hon skulle kunna hänvisa till historien: 1953 skars Västtysklands skulder ned kraftigt i Londonöverenskommelsen. Hon skulle rentav kunna slänga in en Marshallplan, eller Merkelplan, för investeringar i Grekland och andra krisdrabbade länder, vilket också skulle ge en skjuts åt den tyska exporten.

Tyvärr är det högst osannolikt. På grund av Merkels misstag 2010 skulle tyska skattebetalare förlora på en avskrivning av grekiska lån. Eftersom tyskar har den egoistiska inställningen att de som långivare är moraliskt högtstående känner de ingen skyldighet att vara generösa mot greker vilka de betraktar som syndigt slösaktiga. Och Berlin vill ogärna skapa ett föredöme som skulle kunna uppmuntra andra, främst irländarna, att söka lättnader av de bankkulder som EU lagt på dem.

SÅ GREKERNA MÅSTE GÖRA EN MARKERING. Förvisso finns det mycket att tycka illa om hos deras nya Syrizaregering. Den har en instinktiv motvilja mot marknader och är alltför bundis med Putins Ryssland. Utan tvekan kommer det att bli spända förhandlingar och kaotiskt på marknaden. Kanske slutar allt i gråt. Men med tanke på den tyska omedgörligheten och i avsaknad av ett bättre alternativ är Syrizas linje ett nödvändigt steg mot den skuldlättnad som Grekland, och eurozonen, så desperat behöver.

PHILIPPE LEGRAIN

[Brittisk ekonom och författare samt rådgivare till EU-kommissionens förre ordförande Barroso.]

GYLLENE GRYNING HÖLL STÄLLNINGARNA

Nazistiska Gyllene gryning fick 6,28 procent av rösterna i nyvalet vilket gav det 17 mandat, ett mandat mindre än i valet 2012.

Bedömare menar att resultatet är extra oro-väckande eftersom nazistpartiet kunnat bibehålla sitt stöd trots att ledningen sitter häktade. Partiet har inte kunnat genomföra en ordentlig valrörelse och det borde inte undgått någon väljare att Gyllene gryning har kopplats till brutala våldsdåd mot migranter och politiska motståndare, bland annat mordet på musikern Pavlos Fyssas 2013.

PARTILEDAREN NIKOS MIHALOLIAKOS HAR suttit häktad sedan mordet på Fyssas. I häktet sitter även nästan hela Gyllene grynings parlamentsgrupp i väntan på rättegång. De finns flera olika åtalspunkter mot parlamentsledamöterna, men den som kan påverka partiet mest är om domstolen fastslår att Gyllene gryning är en kriminell organisation. Då förbjuds partiet.

Nikos Mihaloliakos har gjort ett uttalande från häktet efter valresultatet där han beskriver sig som en segrare: ”Vi har förnyat förtroende. Alla som slogs för att hålla Gyllene gryning borta har förlorat. Gyllene gryning har vunnit”.

HUGO TORSTENSSON

SOCIALDEMOKRATERNA I EUROPA ÄR I KRIS

Vill de socialdemokratiska partierna i Europa överleva måste de ha svar på om eurozonens nedskärningsmani är rätt väg att gå.

Valsegern för Syriza i Grekland och de goda opinionssiffrorna för broderpartiet Podemos i Spanien inger människor nytt hopp.

Men det speglar samtidigt de stora europeiska partiernas, främst socialdemokraternas, djupa kris.

Pasok i Grekland har krympt till ett 5-procentsparti och socialdemokraterna PSOE i Spanien, som efter Francos fall hade nästan 50 procent, kan nu vara glada om de i valet senare i år tar 20. Den franske presidenten Hollandes opinionssiffror har mer än halverats sedan han valdes.

Det finns undantag från den allmänna bilden, men det är svårt att snacka bort vad det i grunden

beror på; att socialdemokratiska partier inte längre kan eller har svårt att övertyga väljarna om att förändringar är möjliga.

De är inlåsta i ett ekonomiskt fängelse, där budgetansvar, EU:s besparingsdirektiv, jämvikt-sarbetslöshet, fria kapitalrörelser, och statsskulder gör det svårt eller omöjligt att trovärdigt driva klassiska rättvisekrav.

Det räcker inte att socialdemokraterna är goda förvaltare av det bestående. Om väljarna ser att vänster-höger-dimensionen i politiken suddats ut, är det lätt att debatten i stället hamnar i andra motsatspar, som vår kultur – deras kultur, för eller mot flyktigmottagning.

Är det en tillfällighet att de antimuslimska demonstrationerna i Tyskland kommer med sådan kraft, sedan skillnaderna mellan de stora partierna utplånats i den stora koalitionen mellan CDU-SPD?

DEN ANDRA, SJÄLVKLARA UTVECKLINGEN ÄR att det dyker upp partier som Syriza och Podemos.

Nyligen fanns i El Pais en intervju med Podemos ledare Pablo Iglesias, som leder opinionsmätningarna inför det spanska valet.

Han sa att partiet prioriterar försvaret av sociala rättigheter, typ rätten till utbildning, rätten till ett hem, rätten till hälsovård.

Detta kan verka vara banaliteter, men för de många spanjorer som vräkts eller inte har råd med sjukvård eller utbildning är det livsavgörande frågor. Och Syriza i Grekland har i princip ett liknande program.

Det är horribelt att avfärda krav som dessa som populism. Det är inte populism om tusentals skolbarn i Grekland slipper läsa läxorna till stearinljus, eftersom strömmen stängts av.

När Syriza och Podemos fokuserar på basala mänskliga behov, gör man som socialdemokratiska partier gjorde förr i världen, och därför upplevs de som ett hot som måste viftas undan med klyschor om populism.

Men Syrizas och Podemos linje leder också till frågan: kan vi inte försvara grundläggande sociala rättigheter med eurozonens idiotiska besparingslinje, måste då inte denna nedskärningsmani, som inte skapat tillväxt utan bara stagnation, få ett snabbt slut?

Vill de socialdemokratiska partierna i Europa på sikt överleva måste en sådan fråga få ett svar.

Det gäller dig också, Stefan Löfven.

BJÖRN ELMBRANT

KAN EU GÖRAS TILL NÅGOT PROGRESSIVT?

Den grekiska opinionen för att lämna euron är ungefär lika liten som möjligheterna till radikal vänsterpolitik är i EU. Syriza och en stor majoritet av det grekiska folket har en positiv syn på unionen. Det är inte så konstigt. I ett land som har genomlevt en nazistisk ockupation, varit föremål för två statskupper och som under en lång period i modern tid haft en korruperad statsapparat, blir bilden av EU som en garant för demokrati mer positiv. Syriza, och den övriga vänstern i Sydeuropa har dock länge varit av uppfattningen att det är möjligt att göra om EU till något progressivt.

Problemet med valutaunionen och dess inbyggda spärrar mot en mer radikal vänsterpolitik illustrerades tydligt av det Alexander Stubb, statsminister i Finland, sa i en kommentar till nyhetsbyrån FNB [finska TT] om det grekiska valresultatet och Tsipras krav på EU: "Jag tycker inte det vore rätt att ens tänka tanken att en finsk skattebetalare skulle bli tvungen att betala för till exempel den grekiska stimulanspolitiken."

För i EU kan man uppenbarligen ösa resurser över banker som behöver räddas, jordbruk som behöver stöd och industrier som håller på att gå omkull. Men till Grekland, som får lida av en svag inre marknad, på grund av få industrier och liten export, kan det aldrig komma några stimulanspaket. På Europas perifera fattighus ställs det ständigt krav på mer åtstramning och ytterligare privatiseringar.

EN EU-SKEPTIKER SOM JAG KAN JU HOPPAS på att detta är sprickan som får eurosamarbetet att rasa. Systemet fungerar inte. Konflikten mellan de som vill att unionen ska få ett större politiskt utrymme och fler områden att bestämma över och de som vill upprätthålla denna halvmesyr till valutaunion som bara bestämmer till hälften och använder sig av ensidiga verktyg som privatiseringar blir bara större. Där kommer Europa att behöva göra ett vägval, samma val som vänstern också måste göra. Antingen måste man ha mycket mer av samarbete inom EMU, och politiskt börja arbeta för en keynsiansk vår i Europa. Politiskt börja formulera krav som stimulerar ländernas ekonomier, från Bryssel ut i alla hörn och kanter av Europa, för att lyfta löner och återställa välfärden.

Eller så måste systemet få falla, och var och en i sitt eget land börja använda valutainstrumentet och arbetsmarknadspolitiken igen, för att kunna justera sin egen marknad. Oavsett vilket så kommer konflikten att eskalera. I förhandlingarna mellan Tsipras och Trojkan [EU-kommissionen, ECB och IMF] kommer det förhoppningsvis att synas att unionen i dess nuvarande form har nått vägs ände.

SKA PREMIÄRMINISTER TSIPRAS DÅ KRÄVA ett utträde? Nej, det vore politiskt jobbigt i hemlandet och man skulle förlora den trumf man har på hand. Men när konfliktnivån ökar är det inte säkert att Syriza viker sig av den anledningen att man vill vara kvar i eurosamarbetet. På sikt skulle det dessutom kunna vara en fördel om det faktiskt är Merkel som kastar ut Grekland och inte tvärtom. Domen blir inte lika hård från väljarna och utvecklingen kan snarare gå åt att fler länder följer det grekiska exemplet. Särskilt om det går bra.

ANNA HERDY

TROJKANS POLITIK ÄR KONTRAPRODUKTIV

Vänsterpartiet Syriza och högerliberala Anel eftersträvar en avskrivning av Greklands stats-skuld som ett av flera verkningsfulla medel för att råda bot på den ekonomiska krisen.

Den finländske statsministern Alexander Stubb sade redan före det grekiska valet till Financial Times att Helsingfors kommer att säga "ett rungande nej till att avskriva lånen" till Grekland. Men denna form av otillbörlig påverkan, eller maffiametoder, som också andra EU-potenter gjorde sig skyldiga till, misslyckades som bekant.

DET ÄR INTE BARA DEN NYA GREKISKA regeringen som anser att Trojkans anorektiska åtsrammingspolitik är kontraproduktiv.

"Den politik som hittills förts i Grekland är en ekonomisk och humanitär mardröm", skriver den prisbelönte, liberale nationalekonomen Paul Krugman i New York Times. Syrizas politik kan visa sig vara mycket mer realistisk än de som bara vill fortsätta straffa och plåga grekerna. "Nu borde resten av Europa låta Tsipras avsluta sitt folks mardröm", menar han.

HUGO TORSTENSSON

ANGELA MERKEL ÄR SKRÄCKSLAGEN

Tysken Jens Bastian var ledare för den hatade EU/IMF-trojkan utsända agenter i Grekland. Nu kritiserar han sin tidigare arbetsgivare och säger att Angela Merkel är livrädd för att Syriza ska bevisa att det finns alternativ till nedskärningspolitiken.

– Angela Merkel har flera gånger sagt att ”det finns inte något alternativ” till nedskärningar och budgettätstramningar i Europa. Men Syrizas framgång har gjort den konservative ledaren bekymrad. Makten tänker: Vad händer om Syriza plötsligt är i stånd att hantera detta? Vad händer om de faktiskt kan visa folk att det finns alternativ, säger Bastian till den norska dagstidningen Klassekampen på ett kafé i Aten.

Den numera Atenbaserade finansrådgivaren Jens Bastian gör en paus i beskrivningen av skräcken hos EU-ledare som Tysklands kansler Angela Merkel, hennes finansminister Wolfgang Schäuble och EU-kommissionschefen Jean-Claude Juncker.

SYRIZA, EN KOALITION AV DEN RADIKALA vänstern, vann det grekiska nyvalet den 25 januari. Bastian låter de möjliga politiska och ideologiska efterdyningarna av en sådan seger sjunka in.

– Detta val handlar om en stor ideologisk diskussion, inte bara med tanke på Syriza här i Grekland, men i hela Europa, säger Bastian.

Han bedömer att det en gång ganska marginella Syriza nu troligen vinner det som kan bli en historisk seger för vänsteroppositionen i Europa.

Bastian har inget problem med att förstå varför. I två år var han nämligen den tyske ekonom som var ansvarig för att genomföra den mycket impopulära nedskärningspolitiken, som nu kan göra Alex Tsipras till Greklands näste regeringschef. Från 2011 till 2013 var Bastian en av EU-kommissionens utsända torpeder i Grekland, som skulle ombesörja att grekerna slaviskt följde åtstramningsprogram [Memorandum of Understanding, MoU, som de officiellt betecknas på brysselska] från den egenmäktiga Trojkan: EU-kommissionen, Europeiska Centralbanken [ECB] och Internationella valutafonden [IMF].

MoU går ut på att strama åt de offentliga budgeterna för att möta den ekonomiska krisen, och bland annat var Bastians ansvarsområde

privatisering och utländska investeringar. Tillammans med de andra benknäckarna från Trojkan satt Bastian i ett antal möten med olika grekiska regeringar och befallde reformer. Det gör han inte längre. Nu menar Bastian, som idag jobbar som oavhängig ekonomisk rådgivare med Sydeuropa som specialområde, att hans tidigare arbets-givares krav om nedskärning och åtstramningar har förvärrat grekernas ekonomiska problem.

– Trojkans program har skett till enorma sociala kostnader, säger Bastian, som är gift med en grekiska och har bott i Aten i 16 år.

Trojkan har den senaste månaden hävdad att Grekland upplever tillväxt för första gången sedan krisen bröt ut. Bastian sätter stora frågetecken bakom de siffror Trojkan använder för att visa på att politiken de har ordinerat är i färd med att sätta Grekland åter på benen.

– 0,7 procent tillväxt och 25 procent arbetslöshet. Kan det verkligen sägas var en förbättring, frågar han retoriskt.

KOMBINATIONEN AV DEN OHÅLLBARA situationen och det ökande hatet mot regeringspartierna har sörjt för att Syriza nu kan få i uppdrag att bilda regering. Bastian menar att EU-kommissionen och inte minst den politiska ledningen i hans hemland Tyskland nu är livrädd för att vänsterpartiet ska visa Europa att det finns välfungerande alternativ till det som har varit EU-elitens modus operandi under krisens förlopp – åtstramningar och privatiseringar.

Han pekar på att en rad partier i andra europeiska länder ser med stort hopp vad som sker i Grekland, och nämner bland annat vänsterpartier som Podemos i Spanien och Sinn Fein på Irland.

– Dessa partier representerar ett helt annat alternativ, inte bara för att förklara hur krisen uppstod, men också förslag till lösningar. För några år sedan var sådan partier intressanta fenomen som inte hade någon chans att komma till makten. Nu kan flera dem plötsligt utgöra en skillnad. Det är något nytt, och det skrämmer många, säger Bastian.

Bastian menar att rädslan förklarar varför Syriza den senaste tiden har blivit föremålet för en enorm skrämselfkampanj. Partiet har blivit beskyllt för att vara ett radikalt, extremt och farligt parti, som vill skicka Grekland ut i kaos, och hotet att gå ur eurozonen. Premiärminister Antonis Samaras har sagt att Tsipras vill upprätta

ett europeiskt Nordkorea.

Bastian skakar uppgivet på huvudet över hur Syriza framställs.

– Vem är det som står skrämseln? Det är först och främst regeringspartiet Ny Demokrati och statsminister Samaras. Vartenda tal innehåller ett nytt hot och ny portion skrämsel. Det handlar också om mediernas hysteriska rapportering. Men delar av detta är hämtat från andra städer och länder och kommer från oansvariga uttalanden från politiker i Bryssel, Berlin eller Paris, förklarar Bastian

Han menar att hoten kan skapa ”en självuppfyllande profetia”, som skickar Grekland in i ännu större problem.

– Min oro är att man under årets första kvartal eller senare riskerar att falla tillbaka i ekonomisk recession. Skrämsel och hysteri för att Grekland möjligen lämnar euron kan förstärka det som alla redan är i färd med att ske: En smygande pengaflykt där rika investerare och grekiska storföretag flyttar sina pengar ut landet på grund av att de är förvirrade och osäkra om framtiden, säger ekonomen.

ATT FÅ TILL EN STABIL REGERING BLIR SVÅRARE, även om Syriza vinner valet, enligt Bastian. Men hoppet och tron lever. Unga frivillig röker rullcigarett mellan arbetsinsatserna och säger att Syrizas tid har kommit. Bastian upprepar mantrat att valet är avgörande inte bara för Grekland utan hela Europa.

Om Syrizaledaren Alexis Tsipras mäktar att stå emot trycket och klarar av att bilda en regering efter valet har den radikala vänsterkoalitionen lovat en otvetydig brytning med det sätt eurokrisen har blivit hanterad av de tidigare regeringarna i Grekland. Han vill stoppa Trojkans så kallade strukturreformer, omförhandla lånevillkoren [nedskrivningar av skulderna och förbättrade betalningsvillkor, typ lägre räntor] och satsa på ett humanitärt hjälpprogram för att råda bot på den sociala krisen. Den inom EU fördragsfästa besattheten av balanserade statsbudgetar ska ersättas med att staten blir tar aktiv en roll som investerare.

En hel rad ekonomer, inklusive Jens Bastian, tycker att den centrala delen i Syrizas ekonomiska plan inte är särskilt radikal och farlig, utan förnuftig och nödvändig.

– Syriza vill bryta med nedskärningspolitiken, och ser att staten har ett ansvar för offentliga

investeringar. Är detta en radikal idé? Jag tycker inte det. Detta stöds av ekonomer som Joseph Stiglitz, Paul Krugman och en lång rad ekonomer i USA, Europa och på kontinenter i världen. Det skadar sig självt att fortsätta att lägga tyngdpunkten på att minska budgetunderskottet. Syriza är ett helt annorlunda parti i att det presenterar sig själv och politiken, säger Bastian och fortsätter:

– Det är också ett parti som inte har några länkar till Greklands oligarker och som inte har några näringslivsintressen eller länkar till media-konglomeraten.

BASTIAN MENAR ATT TSIPRAS HAR RÖR SIG mot en mer pragmatisk realpolitik under senare år.

– Han har förstått en avgörande slutsats från valet 2012, då Syriza förlorade på mållinjen; det att grekerna gjorde klart att de ville vara kvar i euron. Och det har Syriza accepterat, säger han.

Centralt på Tsipras agenda är också ett ambitiöst försök att förhandla ned den grekiska statskulden, som under Trojkans ”krishantering” har växt från 120 procent till 180 procent av BNP.

Syriza vill kalla samman en europeisk skuldkonferens för att Grekland och andra sydeuropeiska länder ska förhandla fram en omfattande avskrivning av statsskuld med långivarna. Planen är inspirerad av skuldkonferensen i London 1953, som slutade med att Västtysklands skuld efter andra världskriget blev nedsatt med cirka 60 procent. Bastian anser att idén är bra.

– Det är väldigt intressant att Syriza har tittat i historieböckerna. Nu säger de det till Tyskland. Vi har gjort detta en gång för er, nu kan ni göra detta för oss, säger den tyske ekonomen Jens Bastian.

EIRIK GRASAAS-STAVENES

EU KRÄVER ÅTSTRAMNINGAR OCH NEDSKÄRNINGAR

Syrizas partiordförande Alexis Tsipras anser att Greklands statsskuld ska skrivas ned och att den "orimliga och katastrofala" åtstramningspolitiken måste upphöra. Större delen av statsskulden bör skrivas av, enligt partiet.

– Det gjordes för Tyskland 1953 och det bör göras för Grekland 2015, förklarar Tsipras.

Från EU-håll kräver politiker och byråkrater att Grekland ska hålla fast vid den tidigare högerpartistiska/socialdemokratiska koalitionsregeringens åtaganden om fortsatta åtstramningar, nedskärningar, avregleringar och privatiseringar.

VALUTAFONDEN STRYPER KREDITER TILL GREKLAND

Internationella valutafonden [IMF] drar in den finansiella "hjälpen" till Grekland efter konsultationer med deras trojkapartners EU-kommissionen och euroländernas centralbank ECB.

– Diskussionerna med grekiska myndigheter om den sjätte genomgången av [åtstramnings]-programmet har skjutits upp tills en ny regering är på plats, säger IMF:s talesperson Gerry Rice.

EKONOMEN THOMAS PIKETTY UTTALAR STÖD FÖR SYRIZA

"Man måste ge dem sitt stöd eftersom de vill bygga ett demokratiskt Europa, vilket är vad vi alla behöver."

Det säger den franske ekonomen Thomas Piketty, författare till den mycket uppmärksammade 970-sidiga boken "Capital in the Twenty-First Century", i en intervju med den brittiska tidningen The Guardian om den hellianska vänsterkoalitionen Syriza.

TUFFT MED EN ÅTERHÄMTNING I DEN GREKISKA EKONOMIN

22 månader i rad. Så länge har priserna fallit i Grekland, rapporterar SVT. Deflation har således bitit sig fast i det krisdrabbade eurolandet.

Och den brittiska affärstidningen Financial

Times rapporterar att deflationen i Grekland förvärrades i december.

Ekonomer hade förväntat sig att Greklands EU-harmoniserade inflationstakt skulle falla från -1,2 procent i november till +1,7 procent i december. Utfallet blev dock klart sämre då inflations-takten föll 2,5 procent [dvs. ökad deflation].

Den kraftiga deflationen bromsar återhämtningen i den av finans- och eurokriser hårt och svårt hemsökta grekiska ekonomin.

EN SKULDAVSKRIVNING ÄR "OUNDVIKLIG"

Den tyska tidningen Die Welt citerar en högt uppsatt EU-källa som menar att en avskrivning av den grekiska statsskulden är "oundviklig".

Stödet för att skriva av de grekiska statsskulden som i dag uppgår till motsvarande tre biljoner kronor och som hela tiden ökar på grund av unerskott i de offentliga finanserna, ökar i Bryssel.

– En skuldavskrivning i Grekland är oundviklig eftersom landet annars inte kommer klara av sin skuldbörda, heter det enligt Die Welt i EU-kretsar som ansvarar för frågan.

EUROPEISKA CENTRALBANKEN DRAR ÅT SNARAN

Europeiska centralbanken, ECB, har meddelat att den från 11 februari inte längre accepterar grekiska statspapper som säkerhet för lån.

Det innebär att ansvaret för att säkerställa att grekiska banker har tillräckligt med kontanter flyttas från ECB till den grekiska centralbanken [som i praktiken är en filial till ECB] och därmed riskerar att tillgången på kontanter blir dyrare för bankerna.

ECB motiverar beslutet med att det "för närvarande inte möjligt att anta att lyckat slutförande av översynen" av Trojkans så kallade krisprogram. Därmed drar ECB åt snaran på regeringen Tsipras och visar att man inte accepterar den politik som det grekiska folket röstat fram i demokratisk ordning. Här ingår höjda minimilöner, återanställningar i offentlig sektor och indragna privatiseringar.

SOLIDARITETSKAMPANJ I STORBRIANNIEN

Solidaritetskampanjen för Grekland [GSC] är en oberoende och icke-partipolitisk organisation i Storbritannien, som bildades på initiativ från den legendariske vänsterpolitikern Tony Benn i februari 2012, för solidaritet med folkets motstånd mot åtstramningspolitiken i Grekland. Kampanjen stöds av TUC, brittiska LO, och har både organisationer och enskilda personer som medlemmar.

GSC menar att det arbetande folket i Grekland drivs till fattigdom och massarbetslöshet genom åtstramningskraven från den så kallade Trojkan – EU-kommissionen, Europeiska centralbanken och Internationella valutafonden. Grekland är hårdast drabbat av den åtstramningspolitik som bedrivs i hela Europa. ”Även om dessa åtgärder kan skydda de rikas intressen, gör de bara saken värre för majoriteten av befolkningen”, skriver solidaritetskampanjen på sin hemsida.

GSC befarar att vad som händer i Grekland kommer att upprepas i andra EU-länder. I Storbritannien, är det koalitionsregeringen mellan Torypartiet och Liberaldemokraterna som bedriver en liknande politik, vilken medför sänkta löner, försämrade villkor för pensionärer, ökad marknadsstyrning av utbildningsväsendet och nedmontering av sjukvårdssystemet tillsammans med andra offentliga tjänster.

Kampanjens målsättningar är:

- Att genomföra aktioner i solidaritet med det grekiska arbetande folket.
- Att stödja och uppmärksamma motståndet mot åtstramningspolitiken i Grekland.
- Att ge information om situationen i Grekland, och att avslöja myterna om orsakerna till krisen.
- Att underhålla en hemsida och Facebook-sida, och uppmuntra konferenser, möten, diskussioner, lobbyn, strejkvakter, publikationer, mediearbete och kulturevenemang.
- Att etablera ömsesidiga kontakter med Grekland via delegationerna, vänorter etc.
- Att motsätta sig statliga försök att försvaga fackföreningarna och upphäva kollektivavtal.
- Att arbeta med organisationer för greker bosatta i Storbritannien och att samarbeta med andra anti-åtstramningskampanjer i Europa.
- Att motsätta sig tillväxten och spridningen av nynazistiskt våld, rasism och fascism.
- Att försvara Greklands demokrati, suveränitet och självständighet och stödja rätten för det grekiska folket att bestämma sin egen framtid fritt från förtryckande yttre inblandning.

GSC stödjer och bedriver aktiviteter för att uppnå dessa mål i hela Storbritannien tillsammans med fackförbund, pensionärsföreningar, studentorganisationer, trossamfund, jämställdhetskampanjer, kulturella och politiska organisationer, och andra samhällsrörelser.

GSC har dessutom etablerat medicinskt stöd till Grekland [MAfG] vilket också stöds av TUC.

HUGO TORSTENSSON

STÖRSTA MISSTAGET SEDAN 30-TALET

Euron var det största misstaget i Europas historia sedan 1930-talet. Det har kostat hundratals miljarder i bortfallen produktion, tiotals miljoner har kastats ut i massarbetslöshet, främlingsfientlighet frodas och hela generationer har fått sin ungdom förstörd med livslånga negativa följevärningar.

Alla prognoser om ekonomiernas utveckling anger att någon lösning på eurokrisen inte finns i sikte trots årtal av plågor.

Att Sverige som nästan enda land gav medborgarna möjlighet att rösta om deltagande och en klar majoritet sa nej, kommer att positivt påverka vårt land i decennier framöver. Detta gjorde att vi klarat krisåren relativt hyggligt – det ligger inte på regeringens ekonomiska politik.

PÅ DET STORA EKONOMMÖTET I BOSTON nyligen analyserades framtiden av ledande amerikanska ekonomer [som tidigt varnat för Eurons farliga effekter].

Inget ljus syns i tunneln utan Eurons djupa kris fortsätter. Enligt valutafonden [IMF] kommer trots det fallande oljepriset de flesta EMU länder att fortsätta kräftgången med nolltillväxt.

Euron var inte bara fel lösning på Europas problem. Den åtstramning som tvingades fram av EU-kommissionen, den europeiska centralbanken och regeringarna inklusive Reinfeldt/Borg, förvärrade problemen.

Massarbetslösheten har blivit kronisk, inflationen ligger på noll, bankerna skakiga och räntevapnet är impotent.

ENDA MÖJLIGHETEN ÄR KANSKE MASSKÖP av amerikanska obligationer för att sänka eurokursen och göra exportindustrin hyggligt konkurrenskraftig.

Ett annat alternativ är att avskaffa alla eurosedlar och mynt. Bankens senaste drag med att trycka mera pengar är osäkert och kommer årtal för sent.

I ett sådant här katastrofläge måste man fråga sig hur den politiska idiotin kunde ta över ekonomisk klokskap så att man införde EMU.

I Sverige försökte dåvarande statsministern Göran Persson [s] med stöd av näringsliv, Moderaterna, Folkpartiet och en rad ekonomer och fackliga ledare föra in Sverige i detta katastrofområde.

De satsade all sin prestige och lyckades få med sig miljoner vanliga väljare.

Nu ägnar sig ju Göran Persson åt att hugga den nuvarande regeringen i ryggen. Men för tio år sedan hindrade en majoritet inom sossepartiet honom från att närmast begå euro-harakiri.

10.000 KRONORSFRÅGAN ÄR HUR SÅ MÅNGA erfarna ekonomer vid universitet och organisationer – ställda inför sitt livs viktigaste utmaning – så kapitalt kunde göra fiasko?

Hur kan man någonsin lita på personer som totalt misslyckades inför sitt livs viktigaste fråga? Ändå sitter de nu oblygt i orubbat bo i parti-ledningar, regeringar och i tv-rutorna.

ROLAND SPÅNT

[Tidigare chefsekonom i TCO]

”SYRIZA ÄR ETT NYTT SLAGS PARTI I EUROPEISK POLITIK”

”Syriza är en sammanslagning av en rad olika partier, rörelser och aktivistgrupper: socialdemokrater, demokratiska socialister, feminister, gröna, åtminstone tre trotskistiska partier, ett maoistiskt, en grupp som verkat i Roza Luxemburgs anda, revolutionära marxister och reformerade kommunister. I en ny blandning.”

Det skriver Håkan Bengtsson i nättidningen Dagens Arena [7 februari].

”Syriza är på sätt och vis en produkt av den nya politiska plats som de ’sociala forumen’ skapade runt sekelskiftet. [...] Många av grupperna som sökte sig dit hade en revolutionär historia. Men de konkreta kraven var tämligen reformistiska. De sociala forumen tog en ledig yta i anspråk. På de europeiska forumen [bland annat i Aten 2006] riktades kritiken förstas särskilt mot EU:s ekonomiska politik. [...]

Syriza är en produkt av de sociala forumen. Partiets konkreta krav i valrörelsen var inte heller särskilt revolutionära, utan snarare socialdemokratiska. Men möjligen med en mer konfrontatorisk retorik mot EU och de rika än Stefan Löfvens skulle känna sig hemma i.

Syriza är kort sagt ett nytt slags parti i europeisk politik. Men har ett mycket svårt utgångsläge. Dessvärre talar ganska lite för att Syriza ska lyckas. Vilket skulle vara mycket dåliga nyheter för Grekland, för EU – och för oss alla.”

”EURON ÄR ETT AV HISTORIENS MEST OREALISTISKA PROJEKT”

”Hela det borgerliga Europa står nu förstummat inför valresultatet i Grekland och många på den kanten verkar redan nu ta ut sin skadeglädje i förskott över att Syriza inte kommer att lyckas. Det grekiska folket betraktas som orealistiskt när det lagt sina röster på ett parti som lovar så snabba förbättringar. Men frågan är vem som är realistisk och vem som är orealistisk?”

Det skriver Göran Greider i en krönika i gratistidningen Metro [26 januari].

”Euron är förmodligen ett av de mest orealistiska projekt som sjösatts i modern historia. En

enda valuta och en enda ränta för en hel världsdelen, där det kan vara högkonjunktur i ena änden och lågkonjunktur i den andra, är helt enkelt orimligt. Det leder till enorma spänningar, som lätt utlöses i kriser. Under lång tid har det således gått väldigt bra för Tyskland. Det beror i allra högsta grad på att tysk export dragit nytta av en euro som gjort landets export billig. Hade Tyskland haft en egen valuta skulle den ha varit svindyr. Landet har subventionerats av euron – medan ett land som Grekland har fått brottas med en valuta som är alldeles för stark för att passa landets konkurrenskraft. Euron har klyvt Europa.

Det grekiska folket har gjort ett realistiskt val. Jag hoppas att vänstern, socialdemokraterna och arbetarrörelserna runtom i Europa nu deklarerar sitt stöd för Syrizas ambition att få skulderna nedskrivna. Ju starkare det stödet blir desto större är utsikterna att kunna göra något åt den massarbetslöshet som hemsöker nästan hela kontinenten. Det är det enda realistiska.”

”DE VERKLIGA EXTREMISTERNA SITTER SOM BANKCHEFER”

”När de blå grekiska politikerna – trots EU:s morrande – förlorar valet så är det deras politik som försvaras i svenska borgerliga medier och bland public service-kommentatorer. Segraren Syriza får absolut inte genomföra sina förslag och partiet ’klarar inte jobbet’ eftersom man saknar ’erfarenhet’ att styra [jo, tjena vad lönsam den ’erfarenheten’ varit för Greklands folk].”

Det skriver ledarskribenten Johan Ehrenberg i Dagens ETC [29 januari].

”Syrizas seger handlar om att man säger nej till fortsatt förstörelse. Hallå! 25 procent lägre BNP på fem år. En 60-procentig arbetslöshet bland unga. Soppök och hemlöshet... vad trodde ni skulle hända? Det är borgerlig ekonomisk extremism vi sett.

De verkliga extremisterna i Europa sitter som ministrar och bankchefer. De påstår att ekonomi handlar om ’rätt eller fel’, inte om en kamp mellan olika sociala intressen. Och därför är det så oerhört farligt när borgerliga medier ropar ut deras lösning som den ’ansvarsfulla’. När blev det ansvarsfullt att skapa fattigdom och utslagning?”

GALLERIET/TROJKANS FOTBOJA

SOLIDARITET 0030 ÄR ETT NYHETSBRV FRÅN NÄTVERKET FÖR GREKLAND SOM UTKOMMER MINST FYRA GÅNGER PER ÅR. SIGNERADE ARTIKLAR KAN INNEHÅLLA ÅSIKTER SOM NÄTVERKET FÖR GREKLAND INTE DELAR. REDAKTION: HUGO TORSTENSSON, STELLAN HERMANSSON, ROBERT NYBERG. ANSVARIG UTGIVARE: SVEN BRITTON. MEJL: NYHETSBRVET@NÄTVERKETFÖRGREKLAND.SE.

NÄTVERKET FÖR GREKLAND ÄR EN DEMOKRATISK, ANTIRASISTISK OCH PARTIPOLITISKT OBUNDEN FÖRENING SOM GENOM INFORMATION OCH UTÅTRIKTADE AKTIVITETER VERKAR FÖR SOLIDARITET MED GREKLANDS FOLK I DEN EKONOMISKA KRISEN. NÄTVERKET FÖR GREKLAND MOTSÄTTER SIG EUROPEISKA UNIONENS OCH INTERNATIONELLA VALUTAFONDENS ÅTSTRAMNINGSPOLITIK SOM FÖRDJUPAR KRISEN OCH HOTAR DEMOKRATIN.